Techniki Kompilacji - Projekt Interpreter prostego języka z typem wektorowym

Stawczyk Przemysław 293153

1 Opis Projektu

Projekt zakłada wykonanie interpretera prostego języka z obsługą wbudowanego typu wektora o $dim = \{2, 3\}$. Język ten ma obsługiwać : zmienne z zasięgiem, instrukcje wykonywane na żądanie funkcje, instrukcje wykonywane nie zawsze warunkowe, wyrażenia matematyczne oraz operatory wraz z priorytetami.

1.1 Ogólne założenia

- Wartości liczbowe są reprezentowane przez liczby całkowite.
- Obsługiwane są typy:
 - Typ liczbowy skalar.
 - Typ wektorowy $vec \ o \ dim = \{2,3\}$ np. $vec(1,2), \ vec(4,5,6).$
- Na typach liczbowych można definiować wyrażenia arytmetyczne za pomocą operatorów: + * / () z uwzględnieniem ich priorytetów.
- Wykonywanie operacji na wektorach : iloczynu skalarnego oraz wektorowego. z użyciem wbudowanych funkcji
- Na typach vec i liczbowych można użyć operatorów przyrównania == != oraz łączyć w wyrażenia za pomocą || && ().
- Możliwy jest dostęp indeksowy do zawartości zmiennej np zmienna[1] daje dostęp do wartości 2 wymiaru wektora.
- Można definiować instrukcje warunkowe za pomocą konstrukcji if() oraz else.
- Można tworzyć pętle korzystając z konstrukcji while().
- Można definiować funkcje z użycie słowa kluczowego fun.
- Zmienne są przekazywane do funkcji przez referencje.
- Program zaczyna wykonanie od bezparametrycznej funkcji main()
- Wartości logiczne sa reprezentowane przez liczby gdzie 0 = fałsz, !0 = prawda. Każdy wektor niezerowy jest ewaluowany do prawdy.
- Język wspierać ma operację print(...) przyjmująca oprócz typów numerycznych stałe tekstowe [w cudzysłowach] istniejące wyłącznie na potrzeby print.
- Dany jest następujący priorytet operatorów :

```
    1. -! unarna negacja
    2. or
    3. and
    4. ==!= <> >= porównania
    5. * / %
    6. + -
    7. = przypisania
```

1.2 Funkcje Biblioteczne

Funkcje biblioteczne miały być ładowane przed właściwym programem i zaimplementowane w docelowym języku.

- fun **product3**(vec1, vec2) iloczyn wektorowy wektorów wymiaru 3
- fun **product2**(vec1, vec2) iloczyn wektorowy wektorów wymiaru 2
- fun scalar3(vec1, vec2) iloczyn skalarny wektorów wymiaru 3
- fun scalar2(vec1, vec2) iloczyn skalarny wektorów wymiaru 2

2 Przykłady

Przykład 1 - funkcja z rekurencją

```
fun licz(a) {
    a = a * 2;
    if (a < 10) {
        fun(a);
    return a;
}
fun main() {
    if(11){
        print(fun(2));
    }
}
Przykład 2 - zmienne
fun printAndRet(a) {
    print(a);
    return a+1;
}
fun main() {
    var a = 0;
    if(a == 0) {
```

```
print("a");
        print(a);
    print(vec(1,2));
    print(vec(1,2,3));
    var b = a;
    while(b < 10) {
        b = b + 1;
    print("b = ", b);
    printAndRet(1);
    printAndRet(printAndRet(2));
}
Przykład 3 - funkcje biblioteczne
fun main() {
    var a = vec(1,2);
    var b = vec(3,4);
    print("a = ", a);
    print("b = ", b);
    print("a + b = ", a+b);
    print("a * b = ", scalar2(a, b));
    print("a o b = ", product2(a, b));
    print("2 * a = ", 2*a);
    print("a * 2 = ", a*2);
}
Przykład 4 - product2
fun product2(vec1, vec2) {
    var res=vec(0,0);
    res[0] = vec1[0] * vec2[0] - vec1[1] * vec2[1];
    res[1] = vec1[0] * vec2[1] + vec1[1] * vec2[0];
    return res;
}
Przykład 5 - product3
fun product3(vec1, vec2) {
    var res = vec(0,0,0);
    res[0] = vec1[1] * vec2[2] - vec1[2] * vec2[1];
    res[1] = vec1[2] * vec2[0] - vec1[0] * vec2[2];
    res[2] = vec1[0] * vec2[1] - vec1[1] * vec2[0];
    return res;
}
```

Przykład 6 - scalar2

```
fun scalar2(vec1, vec2) {
    var res = vec1[0] * vec2[0] + vec1[1] * vec2[1];
    return res;
}
Przykład 7 - scalar3
fun scalar3(vec1, vec2) {
    var res = vec1[0] * vec2[0] + vec1[1] * vec2[1] + vec1[2] * vec2[2];
    return res;
}
Przykład 8 - fib rec
fun fib_rec(n){
    if(n <= 1){
       return 1;
    } else {
       return fib_rec(n-1) + fib_rec(n-2);
    }
}
Przykład 9 - fib_it
fun fib_it(n){
    var a = 0;
    if(n == 0){
       return a;
    }
    var b = 1;
    var c = a + b;
    while(0 < n){
       c = a + b;
       a = b;
       b = c;
       n = n - 1;
    return b;
}
Przykład 10
fun main() {
    var i = 0;
    while( i <= 20){
        print("fib_it(", i, ") = ", fib_it(i));
        print("fib_rec(", i, ") = ", fib_rec(i));
        i = i + 1;
    }
```

}

3 Opis Struktury Języka

```
program = { functionDef } ;
functionDef = "fun" identifier parameters statementBlock ;
parameters = "(" [ identifier { "," identifier } ] ")";
statementBlock = "{" { initStatement | assignStatement | returnStatement | ifStatement |
whileStatement | functionCallStatement | printStatement | statementBlock } "}";
returnStatement = "return" orExpr ";";
initStatement = "var" identifier [ "=" orExpr ] ";" ;
assignStatement = variable "=" orExpr ";" ;
ifStatement = "if" "(" orExpr ")" statementBlock [ "else" statementBlock ] ;
whileStatement = "while" "(" orExpr ")" statementBlock ;
functionCallStatement = functionCall ";"
printStatement = "print" "(" (charString | orExpr) {"," (charString | orExpr)} ")" ";";
functionCall = identifier arguments ;
arguments = "(" [ orExpr { "," orExpr } ] ")";
parentExpr = "(" orExpr ")" ;
orExpr = andExpr { orOp andExpr } ;
andExpr = relationalExpr { andOp relationalExpr } ;
relationalExpr = baseLogicExpr [ relationOp baseLogicExpr ];
baseLogicExpr = [ unaryNegation ] additiveExpr ;
additiveExpr = multiplyExpr { additiveOp multiplyExpr } ;
multiplyExpr = baseMathExpr { multiplyOp baseMathExpr } ;
baseMathExpr = [unaryMinus] (value | parentExpr);
value = numberString | vectorValue | variable | functionCall;
additiveOp = "+" | "-";
multiplyOp = "*" | "/" | "%";
orOp = "or";
andOp = "and";
unaryMinus = "-";
unaryNegation = "!" ;
relationOp = "==" | "!=" | "<" | ">" | "<=" | ">=" ;
identifier = letter { letter | digit | underscore } ;
variable = identifier [ index ];
index = "[" numberString "]";
vectorValue = "vec" "(" numberString "," numberString ["," numberString] ")" ;
numberString = digit { digit } ;
charString = "" { allCharacters - "" } "";
```

```
digit = "0".."9";
underscore = "_";
letter = "a".."z" | "A".."Z";
allCharacters = ? all visible characters ?;
```

4 Założenia Implementacyjne

4.1 Produkt Końcowy

Finalny program ma być konsolowa aplikacja uruchamianą wraz z parametrem reprezentującym ścieżkę do pliku do interpretacji. Wynik działania skryptu będzie wypisywane na standardowe wyjście stdout. W przypadku błędów kompilacji lub wykonania będą one wypisywane na standardowe wyjście błędów stderr. Umożliwi to łatwe przekierowanie poszczególnych wyjść do pliku/innej konsoli etc.

4.2 Struktura i Narzędzia

Projekt miałby zostać zaimplementowany w języku C++ z użyciem biblioteki boost do testów jednostkowych boost::unit_test oraz parsowania argumentów boost::program_options. Całość korzystać ma z narzędzia CMake do zarządzania procesem budowania.

Program miałby składać się z następujących modułów :

- analizator leksykalny
- analizator składniowy
- interpreter /w formie drzewa AST/

5 Instrukcja Kompilacji i Użytkowania

5.1 Instrukcja Kompilacji

Projekt kompilowany jest z użyciem narzędzia CMake.

Przykładowa konfiguracja

```
# Initial configuration
$ mkdir build
$ cd build
$ cmake -DCMAKE_CXX_COMPILER=clang++ ...
$ make
....
# Second configuration
$ make clean
$ cmake -DCMAKE_BUILD_TYPE=Debug ...
$ make
....
```

```
# Third configuration
$ rm -rf *
$ cmake -DCMAKE_CXX_COMPILER=g++ ...
```

Zmienne CMake

- CMAKE_BUILD_TYPE = Release|Debug
 Typ kompilacji może być Finalny Release lub Deweloperski Finalny Debug. Steruje to
 poziomem optymalizacji, obecnością ostrzeżeń oraz flag debugowania.
- CMAKE_CXX_COMPILER = <C++ compiler name> Określa kompilator kodu C++
- pełna informacja o zmiennej : CMake –help-variable VARIABLE NAME
- pełna dokumentacja dostępna jest na stronach CMake-a

5.1.1 Polecenia

- build-all builds all available targets
- vecc-doc available if *LaTeX* and/or "Doxygen" is found on device
- vecc-test UnitTest made with *boost*
- vecc-check dummy target for test run during library compilation
- vecc-library library containing all classes excluding parameters
- vecc-program program available for command line usage

5.2 Instrukcja Użycia

Program jest uruchamiany z linii poleceń w następujący sposób:

- \$./vecc-program <options> <files list>
 przykład :
- \$./vecc-program --vec -i file1.vecc file2.vecc main.vecc

5.2.1 Parametry

- -h / -help / ekran pomocy
- \bullet -i / -input / lista plikóce wejściowych
- -vec dołączenie biblioteki standardowej vecc::vec
- -fib dołączenie biblioteki Fibonacci
- -v / -verbosity / (=0) Dostępne poziomy :
 - 0 bez logów
 - 1 błędy wykonania i kompilacji

- $-\,$ 2 błędy i parsowane strumienie
- $-\,$ 3 błędy, pliki i tworzone funkcje
- $-\,$ 4 błędy, pliki, tworzone funkcje i odczytane tokeny
- -5+ wszystkie dostępne logi